

fremlægges, og selvfølgelig derudfra lade os påvirke af den debat, der også vil komme ved, at partierne fremlægger deres politiske holdninger.

Til de to konkrete forslag, som vi behandler nu: Med hensyn til forslaget om sikring af de små EU-landes rettigheder vil jeg sige, at Fremskridtspartiet er yderst positivt over for forslaget. Vi synes, det er en god idé, pkt. 1, at vi fortsat skal udpege et medlem af Europa-Kommissionen, pkt. 2, at stemmевægten i Ministerrådet ikke ændres til ugunst for de små lande, pkt. 3, at der ikke indføres afstemningsregler, som bygger på landenes folketal, pkt. 4, at formandskabet stadig går på skift, pkt. 5, at hvert EU-land fortsat skal have en dommer ved EF-Domstolen, pkt. 6, at stemmefordelingen i Europa-Parlamentet ikke ændres til ugunst for de små lande, og endelig som det sidste punkt at vi stadig væk skal kunne tale vores eget sprog i EU. Det er nogle grundlæggende ting, som vi er yderst positive over for i Fremskridtspartiet.

Der er ét af de her nævnte punkter, hvor vi har noget, vi gerne vil diskutere under udvalgsarbejdet, og det er med hensyn til pkt. C – som der står i forslaget – med afstemningsregler, som bygger på landenes folketal. Vi kan godt se noget fornuftigt i, at vi ikke skal kunne komme i en situation, hvor der ville være et antal lande med et mindretal af befolkningernes folketal, der kan stemme noget igennem i EU og dermed påtvinge et flertal af befolkningerne noget, som de ikke ønsker. Det kan vi godt se noget rigtigt i, og derfor kan vi også se noget rigtigt i – som hr. Kent Kirk tidligere var inde på – at man godt kunne tænke sig en model, hvor et flertal af landenes befolkninger kunne blokere for EU-lovgivningen. Det vil vi gerne være med til at diskutere i udvalget og høre de bemærkninger, som kommer, men udgangspunktet er altså, at vi er positive over for beslutningsforslaget.

Med hensyn til det andet beslutningsforslag, B 43, som handler om begrænsning af Europa-Parlamentets beføjelser, så har vi fra Fremskridtspartiets side gentagne gange givet udtryk for, at vi finder, det er helt uøret, at Europa-Parlamentet for os at se misbruger den kompetence, de allerede har fået, til at kræve mere magt. De tager nogle sager som gidsler i et spil for at få mere magt fra Ministerrådet og fra Europa-Kommissionen, som vi ikke finder er rimelig, og derfor er vi meget indstillet på de initiativer, som kommer for at begrænse Europa-Parlamentets beføjelser.

Derfor kan vi også støtte det beslutningsforslag, der ligger herom, og ser frem til den diskussion, der må komme under udvalgsarbejdet.

(Kort bemærkning).

Kent Kirk (KF):

Jeg synes, at hr. Kristian Thulesen Dahls indfaldsvinkel til det her er lidt forkert, for det er jo ikke sådan, at vi f.eks. i Det Konservative Folkeparti ikke vil diskutere EU-spørgsmålene, før vi beslutter os op til regeringskonferencen. Vi har sammen med andre partiers folketingsgrupper jo hver især fremlagt vores bud på, hvad der skal være indholdet i det danske memorandum.

Vi havde en forespørgselsdebat her i Folketinget i tirsdags, som var en meget grundig og heldigvis også god debat, der tog fat på nogle af de fundamentale ting. Men det, der er uhenigtsmæssigt med denne fremgangsmåde, er, at man nu lægger op til, at der konkret skal træffes nogle folketingsbeslutninger på de forskellige områder, mens vi har debatten kørende i partierne og ude i befolkningen. Det er grunden til, at vi er nødt til at være afvisende over for det, som Enhedslisten nu lægger frem. Der er elementer i forslagene, som selvfølgelig er fornuftige, men der er også mange elementer, som man må være totalt afvisende over for.

Jeg synes, det er interessant at konstatere, at Fremskridtspartiet og Enhedslisten åbenbart er ved at finde hinanden i EU-politikken. Vi så det i tirsdags, og vi ser det nu igen i dag. Det er da trods alt en melding, der kommer ud til befolkningen: Er der to, der står sammen i dansk EU-politik, så er det Fremskridtspartiet og Enhedslisten.

(Kort bemærkning).

Keld Albrechtsen (EL):

Jeg vil gerne sige tak til hr. Kristian Thulesen Dahl, som har givet en fremstilling af, hvad det er for en debat, Enhedslisten har ønsket med disse forslag, og som har optaget forslagene i den ånd, som de er ment, nemlig at det må være rimeligt, at partierne nu går ind og tilkendegiver præcise holdninger til bestemte spørgsmål.

Forudsætningen for, at man kan have en ordentlig offentlig debat, er jo, at partierne er i stand til at melde ud: Hvad mener vi nu i dag om de enkelte, konkrete spørgsmål? Først da får debatten jo kød og blod. Det, hr. Kent Kirk nu er ude i, er jo, at han indleder debatten med at lægge et stort røgslør over, hvad der egentlig er konservativ politik på disse punkter, og det fremmer altså ikke en debat.